

וזו שפטותך הלא כחלה מתייכני וכגבינה מתקפיאני. הפטפני לא כתיב, אלא מתייכני. הקייטני לא כתוב, אלא מתקפיאני. הלבשטי לא כתוב, אלא מלבשני. טוכטני לא כתוב, אלא מלבשני. סוכטני לא כתוב, אלא מלבשני. כלם ממשמע של אחר זמן.

ואחר כך מה כתוב? חיים וחסד עשית עמוני - זו רוח החיים. עם האמר, הרי כתוב עשית עמוני, ולא כתוב מעשה! אלא כך אמר, חיים וחסד עשית עמוני. באוטו עולם זרפתבי רוח חיים, אבל פקידתך - שמלפת המלך - שמתה רוחה, היא שמרה את רוחה באותו עולם. מה זה ופקודתך? שתה עמיד לפקד אומה בפתחה.

(שומרה רוחה) וסוד דבר זה - כל נפשות הצדיקים גנוונות וטמינות מחת כסא המלך, והוא שומרה אותם להשיכון למקומותיהם. זהו שפטותך ופקודתך שומרה רוחה. מה זה ופקודתך? כמו שנאמר (טהילים ט) פקידתו יקח אחר. פקידתך - זהה מלפת המלך, שכל הרוחות הם פקידוניות בידך. זהו שפטותך שם לא) בידך אפקיד רוחי וגוי, והוא שומרת אותם, בכלל זה שומרה רוחה, והוא שומרת אותה. במו זה אמר דוד, (שם ט) שומרה נפשי כי חסיד אני. שומרה - זו מלפת המלך, שהוא שומרה נפשי, בכלל כי חסיד אני. ובכל מקום שפטותך סתם - זו המלפה, כמו שנאמר ויקרא אל משה, (שם תה ט) ויאמר אם שם תעש בעול ה' אליה.

בכה רבינו פנחס ואמר, ולא אמרתי לך שהשכינה נתנה לך או צרות ומגנות? אשרי חקלוי שכךית לראותך ושמעתה את זה. אמר לו, באותו זמן מילא אותה חולקי דזקינה למחר מי לך, ושם ענה דא. אמר

הדא הוא דכתיב הלא כחלה מתייכני וכגבינה מתקפיאני. הפטפני לא כתיב, אלא מתקפיאני. הלבשטי לא כתיב, אלא מלבשני. סוכטני לא כתיב, אלא מלבשני. בלהו לבתר זמנה ממשמע.

ולבתר מה כתיב, חיים וחסד עשית עמוני, דא רוחא דתמי. (ס"או כיון עשית עמוני כתיב, ולא כתיב מעשה. אלא חבי אמר, חיים וחסד עשית עמוני. בההוא עלמא שדיות בי רוחא דתמים, אבל יפקודתך, מטרוניתא דמלפה, שמרה רוחה, איהי נטרת לרוחה, בההוא עלמא. Mai ופקודתך, דעת זמין לפקדא לה בקדמתה.

(שומרה רוחה) ורזא דמלחה דא, כל נפשין מצידיקין, גניזין וטמירין תחות ברסיה דמלפה, ואיהי נטרא לון, לאתבא לון לדוכתיהו, הדא הוא דכתיב יפקודתך שומרה רוחה. Mai ופקודתך. כמה דעת אמר, (טהילים ט) פקדתו יקח אחר. פקידתך, דא מטרוניתא דמלפה, הכל רוחין איינו פקידונין בידה, הדא הוא דכתיב, (טהילים לא) בידך אפקיד רוחי וגוי, ואיהי נטרא לון, בגין דא שומרה רוחה, ואיהי נטרת לה.

בגוננא דא אמר דוד, (טהילים פ) שומרה נפשי כי חסיד אני. שומרה: דא מטרוניתא דמלפה. ואיהי נטרא נפשי, בגין כי חסיד אני. ובכל אחר דכתיב סתם, דא מטרוניתא. כמה דעת אמר, (שמות כד) ויקרא אל משה. (שמות ט) ויאמר אם שם תעש בעול יי אלהיך.

בכה רבינו פנחס, ואמר, ולאו אמרית לך דשכינתא יהבת לי נבזקן ומרתן, זפאה חולקי דזקינה למחר מי לך, ושם ענה דא. אמר